

Starachowice 8.XI.1946.

szkola № 2

122

II

Chwila dla mnie najbardziej pamiętna z czasów okupacji

Wspomnienia z czasów okupacji głęboko wypłyły się w moj pamięci, choć już to dawno minęło. Było to w sierpniu 1944 roku. Popołudnie było słoneczne ale ciepłe. Przyszła wieś, że Mongoli mają przybyć na kwaterę, to cenniejsze rzeczy zostały z domu pochowane. Wtem dał się słyszeć żelazny koni, i ulice rozwaliły się od jeźdźców o skórznych serach i płaskich mosach. Byli to Mongoli. Zaczęli się wrota konywać na kwaterach. U nas stanęli takie. W wieczór obchodzili się z nami jazdy muzyczne. My spalismy w pokoju śni zajęli kuchnię. Wstałem rano, gdy jazda była rano na dworze. Na ogrodzie ze dwadzieścia koni ogryzały krzewy i mniejsze drzewka. Niektóre drzewka były już połamane. Przyrodkiem do domu i położymy się do łóżka. Nagle wszedł dwóch żandarmów. Przegrali tatusionowi ubrać się wbić ze sobą, hoc i isć z nimi. Pobiegłem za tatusiem, żeby się pożegnać, lecz żandarm niemiecki kielbą od karabingu odparchnął mnie i dał mi w twarz. Po zabraniu tatusia Mongoli zaczęli użerdzie larię i pędzić. Gdy manusia płakała, to śmiały się, że został zabrany partyzant-bandysta. Gdy zobaczyli żelarkę na przed powiedzieli, że to jest radio. Włączyli sobie do kontaktu i poglądali się w butach na laskach i rameli. Żelarka naciągnęła się i zaczęła się palić parapet. Mongol, gdy zobaczył, że spod żelarki leci dyn, narobił krzyku, że to jest bomba gazowa. Pobiegł po oficera, który był trochę więcej oswojony i ten dopiero powiedział mu do czego to służy. Później wzięli stój z rokiem wiśniowym powiedzieli, że to jest wadka i wpieli go. Z całego szkieletu zrosili do nas kurły i dopiero manusia z szkieletem musiały odtrącić je i gołować. Surowe miso wyciągali z gaworka i jedli je. Gdy zobaczyli na ścianie fotografie sprzed wojny, na której manusia strzelali z flotylli to powiedzieli, że manusia jest w partyzance i chcieli manusia zabić, a dom spalić. Na drugi dzień Mongoli dostali nagły rozkaz więc manusie puscili a sami ujechali. Po kilku dniach tatus wrócił, usięci z paciogu. Wykoczył okienkiem z

123

łonarowego wagonu. Zadarmi strzelali za łatusiem, lecz ze łatus strzelaj n zakresie żadna kula go nie trafila. Idąc przez las spotkał tatus partyzantów którzy go trzymali trzy dni ponieważ w lesie była obława. Pożniej tatus skrąsił się, w dniu chodźstwa przebrany za kobietę, a w nocy spał pod podlego, i ten sposób uchronił się od innych Japończyków. Od Mongolów z naszej rodiny nikt nie zginął tylko dom został bardzo schwadziony. I tylko czasem myślimy się że ludzie jenżeli tak dzicy jak Mongoli ta chciawsz kultura posunęta się już tak daleko.

Ryszał Lisak
urzecí kl. XII